

**Obucimo čizmice svetog Nikole
Emaptija u OŠ Pojišan**

U susret blagdanima...prosinac 2025.

Vilenjaci u akciji..

U susret blagdanima:

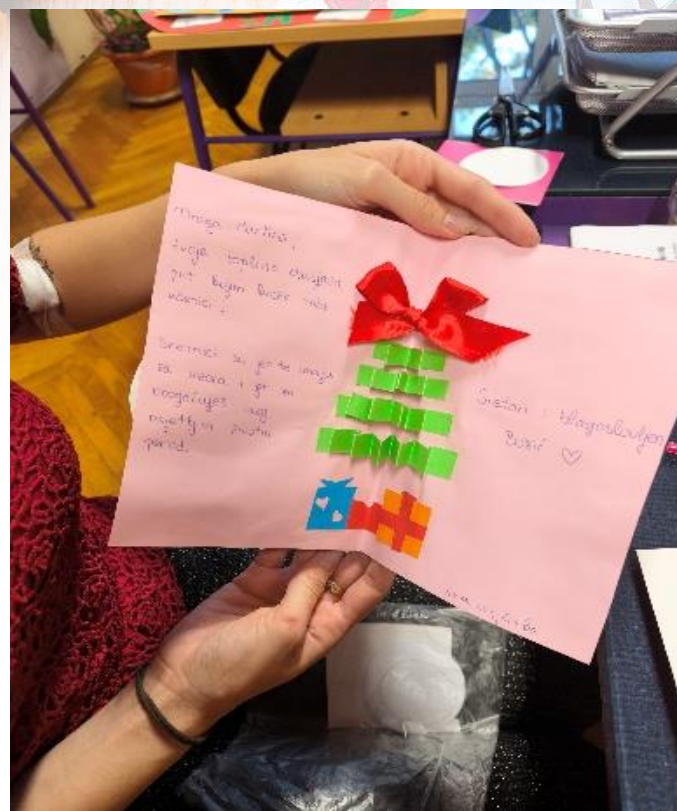

Obucimo čizmice svetog Nikole (tvoj tajni prijatelj)

Dana 15. 12 obilježit ćemo Dan empatije u našoj školi. Molimo vas da izvučete jedan listić s imenom. Tog dana učinite nešto dobro (ili empatično) za tu osobu (npr. pošaljite joj poruku s dobrim željama, napravite čestitku, donesite čokoladicu, kolačić sreće...ideja je napretek....ukoliko nije taj dan u školi pronadite malo vremena i obucite čizmice svetog Nikole)

„ Da biste bili uspješan čovjek, morate biti u dodiru s osjećajima drugih ljudi.“ (J. Wilson)

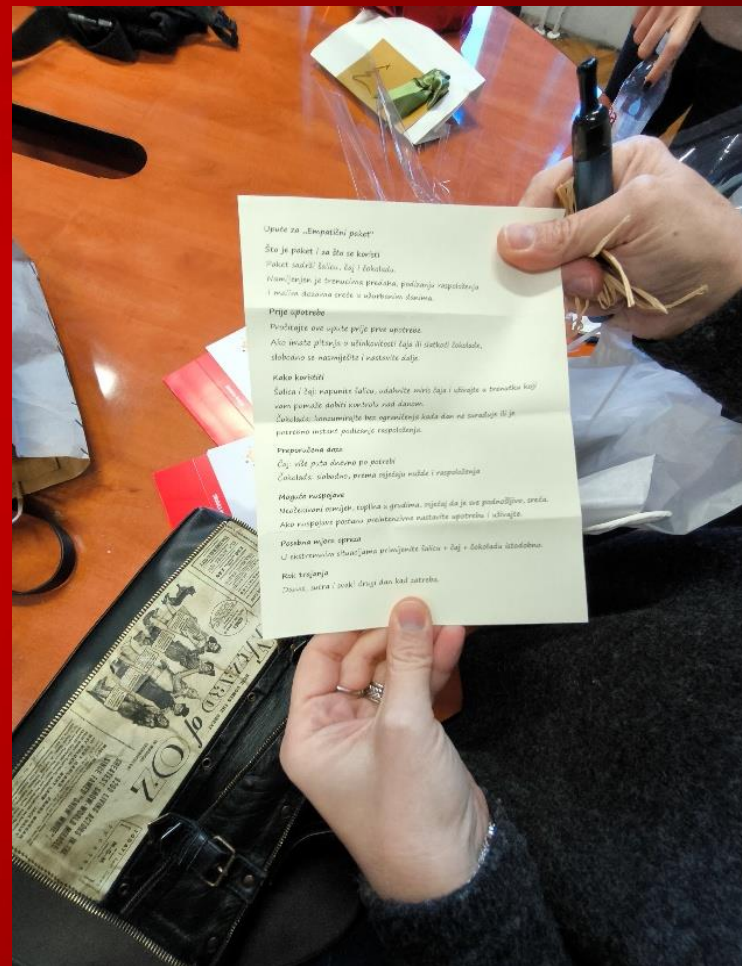
Kolačići sreće

Radost... susret...

Upute

Vesela zbornica

Pronašli smo tajnog prijatelja

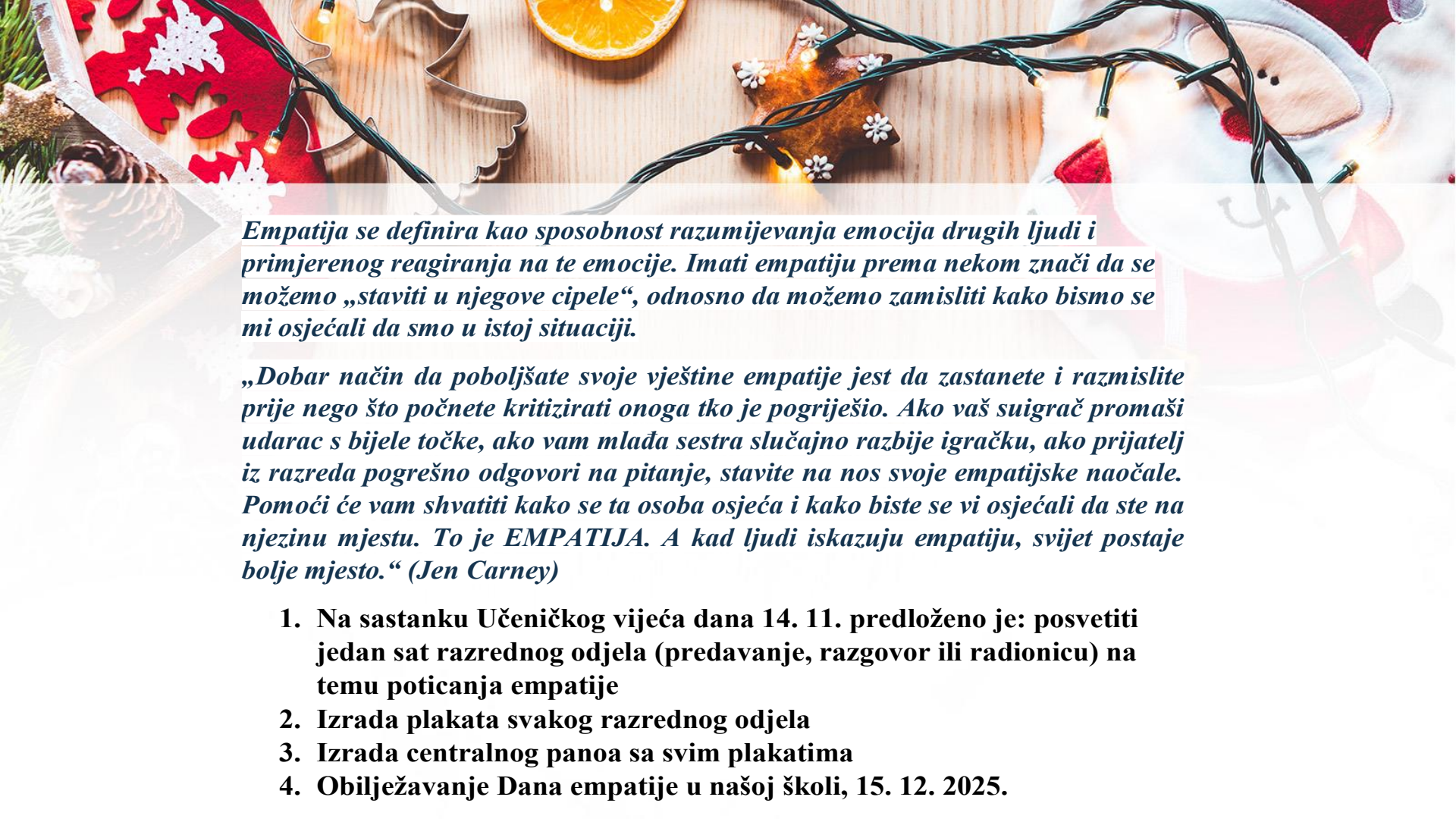

Otvaranje poklona

Ručni radovi s puno ljubavi

Empatija se definira kao sposobnost razumijevanja emocija drugih ljudi i primjerenog reagiranja na te emocije. Imati empatiju prema nekom znači da se možemo „staviti u njegove cipele“, odnosno da možemo zamisliti kako bismo se mi osjećali da smo u istoj situaciji.

„Dobar način da poboljšate svoje vještine empatije jest da zastanete i razmislite prije nego što počnete kritizirati onoga tko je pogriješio. Ako vaš suigrač promaši udarac s bijele točke, ako vam mlada sestra slučajno razbije igračku, ako prijatelj iz razreda pogrešno odgovori na pitanje, stavite na nos svoje empatijske naočale. Pomoći će vam shvatiti kako se ta osoba osjeća i kako biste se vi osjećali da ste na njezinu mjestu. To je EMPATIJA. A kad ljudi iskazuju empatiju, svijet postaje bolje mjesto.“ (Jen Carney)

- 1. Na sastanku Učeničkog vijeća dana 14. 11. predloženo je: posvetiti jedan sat razrednog odjela (predavanje, razgovor ili radionicu) na temu poticanja empatije**
- 2. Izrada plakata svakog razrednog odjela**
- 3. Izrada centralnog panoa sa svim plakatima**
- 4. Obilježavanje Dana empatije u našoj školi, 15. 12. 2025.**

A festive Christmas scene featuring a gingerbread angel cookie, a pinecone, a red felt wreath, and warm string lights on a wooden background.

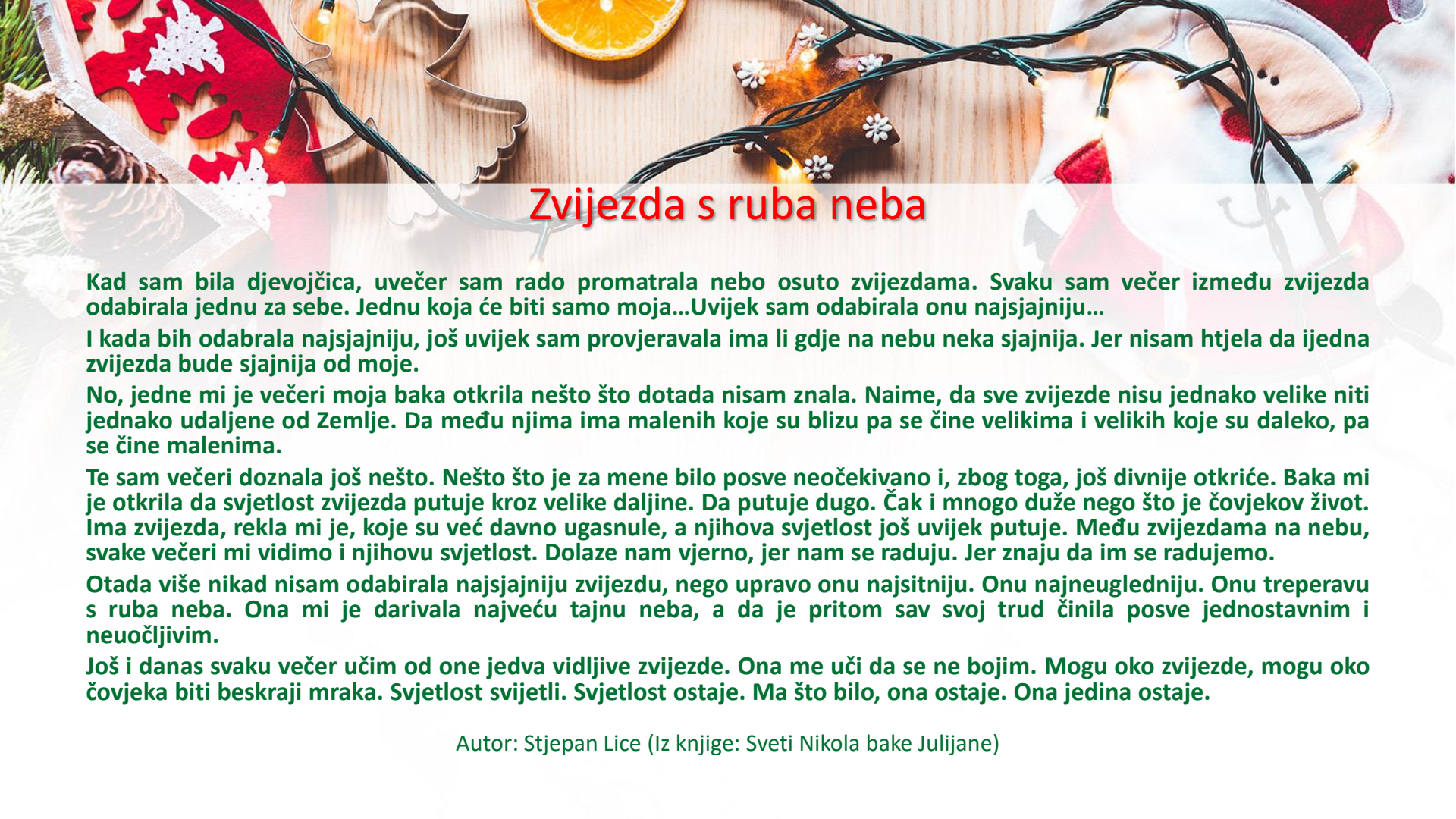

Još nije gotov...

I zvijezda je tu...

Zvijezda s ruba neba

Kad sam bila djevojčica, uvečer sam rado promatrala nebo osuto zvijezdama. Svaku sam večer između zvijezda odabirala jednu za sebe. Jednu koja će biti samo moja...Uvijek sam odabirala onu najsajniju...

I kada bih odabrala najsajniju, još uvijek sam provjeravala ima li gdje na nebu neka sjajnija. Jer nisam htjela da ijedna zvijezda bude sjajnija od moje.

No, jedne mi je večeri moja baka otkrila nešto što dotada nisam znala. Naime, da sve zvijezde nisu jednako velike niti jednako udaljene od Zemlje. Da među njima ima malenih koje su blizu pa se čine velikima i velikih koje su daleko, pa se čine malenima.

Te sam večeri doznala još nešto. Nešto što je za mene bilo posve neočekivano i, zbog toga, još divnije otkriće. Baka mi je otkrila da svjetlost zvijezda putuje kroz velike daljine. Da putuje dugo. Čak i mnogo duže nego što je čovjekov život. Ima zvijezda, rekla mi je, koje su već davno ugasnule, a njihova svjetlost još uvijek putuje. Među zvijezdama na nebu, svake večeri mi vidimo i njihovu svjetlost. Dolaze nam vjerno, jer nam se raduju. Jer znaju da im se radujemo.

Otada više nikad nisam odabirala najsajniju zvijezdu, nego upravo onu najsitniju. Onu najneugledniju. Onu treperavu s ruba neba. Ona mi je darivala najveću tajnu neba, a da je pritom sav svoj trud činila posve jednostavnim i neuočljivim.

Još i danas svaku večer učim od one jedva vidljive zvijezde. Ona me uči da se ne bojim. Mogu oko zvijezde, mogu oko čovjeka biti beskraj mraka. Svjetlost svijetli. Svjetlost ostaje. Ma što bilo, ona ostaje. Ona jedina ostaje.

Autor: Stjepan Lice (Iz knjige: Sveti Nikola bake Julijane)

Sretni blagdani!